

В продължение на векове представата на човечеството за целомъдрието е била твърде ограничена и деформирана от различни схоластични учения. Показател за целомъдрие не е това дали правиш секс, или не, а дали са запалени и функциониращи седемте светилника (енергийни центрове, чакри, двери, олтари, престоли) в теб. Самата етимология на славянската дума „целомъдрие” ни подсказва това. Тя означава „цялата мъдрост”. А цялата мъдрост произтича от разгръщането на пълния потенциал на дадено човешко същество, което се случва едва тогава, когато започнат да функционират и седемте енергийни центъра, а не само т. нар. висши – пети, шести и седми. (Няма как да построиш покрива на къщата, без да си положил преди това основата и стените!) Целомъдреният човек е цялостен, а не инвалидно половинчат. Затова той не дели нещата на бели и черни, на добри и зли, на висши и нисши. Неговата цялостност му помага да види света в единство и да осъзнава себе си като неразделна част от това единство. Той е пълен и в този смисъл не се нуждае от половинка, която да го допълва... Без това да означава, че той е монах и не може да си позволи да споделя себе си по начина, по който той сметне за необходимо и с оглед на конкретната ситуация, тъй като притежава фина чувствителност, която го заставя да бъде откликващ. (Господи, води ме там, където Ти ме зовеш... при този, който има нужда от мен!)

Целомъдреният човек не е с блокирана втора чакра, нито е скопен, нито пък импотентен! Той е вещ – познава и може да проявява всички форми на Любовта според изискванията на Божествения порядък на нещата. И тази цялостност (а не нещо друго) го прави чист и невинен, което пък разтваря Небесата и ги кара да преливат в него благодат и истина.